

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

سیاسی	Political
-------	-----------

نویسنده: پروفسور میشل شوسودوسکی
برگردان از: حمید محوی
۰۴ سپتمبر ۲۰۱۴

ایالات متحده و ناتو

گسترش نیروهای نظامی در زمین و مانور دریائی وسیعی را علیه دشمنی بی

نام پیشبینی کرده اند

جهان در چهار راه خطرناکی به سر می برد.

پیمان نظامی غرب در وضعیت آمادگی پیشرفته به سر می برد و روسیه نیز به همچنین.

روسیه به عنوان کشور «تجاوزکار» معرفی شده و رویارویی نظامی ایالات متحده و ناتو علیه روسیه پیشبینی شده است.

سنای ایالات متحده از دیدگاه قانونی روسیه را به عنوان کشور تجاوزکار شناسائی کرده (The Russian Aggression Prevention Act) و «ایالات متحده را در مسیر رویارویی مستقیم نظامی علیه روسیه در اوکراین قرار داده است».

هر جنگی بین ایالات متحده و روسیه آمادگی دارد که خیلی سریع به سوی جنگ اتمی منحرف شود، زیرا نه ایالات متحده و نه روسیه حاضر به پذیرش شکست نیستند. هر دو کشور هزاران سلاح اتمی در اختیار دارند که می توانند فوراً به کار ببندند و به قدرت بازدارندگی تکیه دارد، این نظریه نظامی که به اشکال پیشگیری کننده می پردازد، عبارت است بسیج سربازان برای تخریب نیروهای اتمی دشمن در وضعیت جنگ.

قانون پیشگیری از تجاوز روسیه در فرجام بیش از بیست سال آماده سازی جنگ از سوی ایالات متحده و ناتو عبارت بوده است از محاصره نظامی روسیه و چین:

از همان لحظه ای که اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی در سال ۱۹۹۱ سقوط کرد، ایالات متحده بی وقفه ستراتیژی محاصره روسیه را پی گیری کرد و همین ستراتیژی را نیز در رابطه با کشورهای دیگری که به عنوان دشمن شناسائی کرده بود به کار بست، به ویژه در رابطه با چین و ایران. ایالات متحده ۱۲ کشور اروپای مرکزی را به ناتو ملحق ساخته است که تمام آنها به گروه هم پیمانان قدیمی مسکو تعلق داشته اند. قدرت نظامی ایالات متحده هم اکنون مستقیماً در مرزهای روسیه اسکان یافته است. فرمانده ستاد فرماندهی ناتو در اروپا، ج فیلیپ بریدلایو Philip Breedlove (تصویر او را در زیر می بینید)

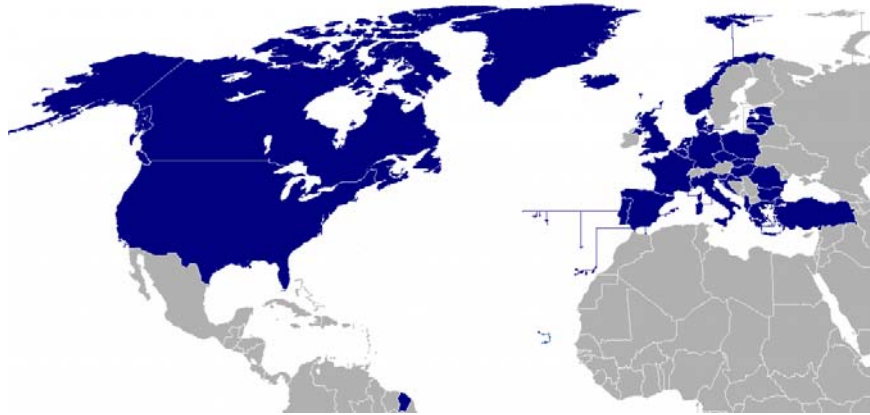
روز ۲۴ جولای فرمانده ستاد فرماندهی ناتو در اروپا، جنرال فیلیپ بریدلایو در ملاقات با پنتاگون یادآور شد که «باید به اندازه کافی اسلحه، مهمات و تدارکات دیگر را در پایگاه نظامی واقع در پولند ذخیره کنیم تا بتوانیم از گسترش سریع هزاران سرباز علیه روسیه پشتیبانی کنیم». (, RT, ۲۴ juillet, ۲۰۱۴). به گفته جنرال بریدلایو، ناتو نیازمند «ذخیره و قابلیت های عملیاتی در محل است و به همین گونه نیازمند پایگاهی است که بتواند خیلی سریع نیروهای جایگزین را بپذیرد».

تایمز، ۲۲ اگست ۲۰۱۴ در این مورد نوشت: «او می خواهد تدارکات — اسلحه، مهمات و بسته های خوراکی — را در ستاد فرماندهی راه اندازی کند تا امکان تجمع فوری هزاران سرباز ناتو را فراهم سازد». به گفته تایمز لندن، «سناریوی جنگ برق آسا» (بلیتسکریگ blitzkrieg) توسط بریدلایو باید در گردهمایی ناتو در انگلستان پرده برداری شود. در واقع این طرح نسخه ای از قانون پیشگیری از تجاوز روسیه است که مسئولیت های زیرین را برای رئیس جمهور اوپاما در برخواهد داشت:

«۱- تدارک طرحی برای افزایش کمک های ایالات متحده و ناتو به نیروهای نظامی پولند، استونی، لیتوانی، لتونی و دیگر کشورهای عضو ناتو. ۲- گسیل نماینده دائمی ایالات متحده در ناتو برای بررسی امکان اسکان دائمی نیروهای ناتو در این کشورها (S.2277 – Congrès 113e) (۲۰۱۳-۲۰۱۴)»

به یک عبارت کلی، ضمیمه شدن دو ماده پیشنهادی در گستره بازی جنگ موجب مساعد ساختن زمینه برای افزایش تنش نظامی خواهد شد.

ساختار پیمان نظامی به پدخواندگی ایالات متحده نقش بزرگی در طرح جنگ دارد. ما در مقابل نیروی نظامی بسیار کارا و خطرناکی هستیم که ۲۸ کشور عضو آن هستند. ایالات متحده و ناتو فراسوی «منطقه اتلانتیک» شبکه ای از پیمان های نظامی دو جانبه با کشورهای دیگر علیه روسیه، چین، ایران و کوریای شمالی ایجاد کرده اند.

مانور دریائی بزرگ ایالات متحده و ناتو

آماده سازی های جنگ همیشه همراه است با مانور های بزرگ. مانور های جنگ دریائی متعدد توسط ناتوی ایالات متحده در سواحل فلوریدا در چهار چوب عملیات «فلیتکس» (FLEETEX) به اجرا گذاشته شد که کانادا، المان و ترکیه نیز در آن شرکت داشتند.

علت وجودی این بازی جنگی و اصلی که بنمایه آن را تشکیل می دهد، «جنگ جهانی» است. چهار دولت عضو ناتو در طول آبراه های دریائی ستراتیژیک در مجاورت مناطق دریائی روسیه واقع شده اند، یعنی دریا و تنگه برینگ (ایالات متحده)، اقیانوس منجمد شمالی (کانادا)، بحیره شمال (المان) و بحیره سیاه (ترکیه).

بازی های جنگی فلوریدا روی پیوست و همکاری چند ملیتی عملیات دریائی علیه دشمنی بی نام (مترجم : دشمن فرضی) طرح ریزی شده است :

فلیتکس مجموعه ای از مانور های جنگ دریائی چند اردویی است که برای ارتقاء ترکیب نیروها و آزمون مهارت های مختلف جنگی طرح ریزی شده است. ناوهای نیروی دریائی کانادا، المان، ترکیه و ایالات متحده در این مانور ها شرکت خواهند داشت.

این بازدید بندری و فلیتکس فهرستی از تمرین های آموزشی را در بر می گیرد که SNMG2 (نیروی دریائی چند ملیتی ناتو) هنگام موضع گیری و گسترش نیروها در غرب اتلانتیک، در آن شرکت خواهد کرد. برای نخستین بار طی چند سال گذشته است که گروه کار ناتو عملیات فرا اتلانتیک را در امریکای شمالی تدارک می بیند. این تمهیدات آموزش های مختلفی را در بالاترین سطوح عملیات دریائی ممکن می سازد.

فلیتکس حاوی سناریو های پدافند هوایی و زیر دریائی با مهمات واقعی و تمرین حرکات رزم دریائی است و برای تمرین های نبرد گام بلند و کسب تجربیات گرانبها به یمن تمرین در گروه کاری است که به نیروی دریائی چند ملیتی ناتو ضمیمه شده. نیروی دریائی چند ملیتی ناتو و گروه هوادریای ایالات متحده (CSG8) و نیروهای کانادائی می آموزند که در مجموعه ای یگانه تمرین کنند تا برای واکنش در متن سناریوهای مختلف تهدید، به عنوان نیروئی یگانه هماهنگی کافی داشته باشند.

رزمناوهای نیروی دریائی چند ملیتی ناتو که در حال حاضر در امریکای شمالی مستقر شده، عبارت است از ناو فرماندهی ایالات متحده، USS LEYTE GULF (CG 55)، رزمناو المانی FGS NIEDERSACHSEN (F 208)، و رزمناو ترکیه TCG KEMALREIS (F 247).

(SNMG2 is in Florida to prepare for Fleetex) ^{۱۸} c'est l'auteur qui souligne (août 2014).

باید یادآوری کنیم که فلیتکس یکی از انواع بازی های جنگ دریائی ایالات متحده و ناتو علیه دشمنی بی نام می باشد. در ماه جولای، ناتو در بحیره سیاه مانور های دریائی اش را در منطقه ای در مجاورت بسیار نزدیک مرزهای آبی روسیه به اجرا گذاشت.

سازماندهی مانور ناتو تحت عنوان «Breeze»، رسماً به عهده بلغارستان بود و بین ۴ تا ۱۳ جولای با شرکت رزمنوهای یونان، ایتالیا، رومانی، ترکیه، انگلستان و ایالات متحده به اجرا گذاشته شد. صحنه فرضی «تخریب ناوهای دشمن در آب و سازماندهی پدافند هوائی گروه های رزمنو و زیر ساخت های ساحلی بود».

تمرین ها «برای ارتقاء همخوانی تاکتیکی و همکاری بین نیروهای دریائی دولت های عضو پیمان ناتو...» در نظر گرفته شده است.» (مراجعه شود به منابع زیر)

(Voir [Atlantic Council](#) , voir aussi [Russia, U.S. ships sail in competing Black Sea exercises](#) , , Navy Times, 7 juillet 2014)

تمرین های ناتو در بحیره سیاه در کوران ماه جولای به شکل شگفت آوری دقیقاً همان روزی شروع شد که تمرین های «دشمن بی نام». روسیه به روشنی از حضور ناتو در دریای سیاه اظهار تأسف کرد، و نیروی دریائی روسیه نیز اعلام داشت که مانور ها را با هواپیماهای شناسائی و رزمنوهایش تحت نظر دارد:

NTV به نقل از یک منبع نیروی دریائی روسیه اعلام کرد که : «نیروی هوائی روسیه در ناوگان مستقر در دریای سیاه با دقت تمام ناو موشک انداز «USS Vella Gulf» را که مانور های «Breeze» را هدایت می کند زیر نظر دارد، اگر چه رسماً ناو فرماندهی این مانور ها نیست».

گسترش نیروهای زمینی در اروپای شرقی

از سال ۲۰۰۶، ایالات متحده در حال گسترش انبار اسلحه در پولند، در مجاورت مرز غربی روسیه (کالینینگراد) است. گسترش نیروهای امریکائی در پولند از جولای ۲۰۱۰ (در ۶۴ کیلومتری مرز) آغاز شد و در عین حال به

نیروهای پولندی استفاده از موشکهای پاتریوت (ساخت ایالات متحده) را آموزش می دهند (and Stripes, 23 Stars) (juillet 2010).

اخیراً، در آغاز ماه اگست، پنتاگون از گسترش نیروهای ایالات متحده آمریکا و نیروهای گارد ملی در چهار چوب عملیات آموزش نظامی خبر داد. ایالات متحده و ناتو به همچنین پیشبینی کرده اند در پولند، لیتونی، استونی و لیتوانی و به همین گونه در گرجستان و آذربایجان در مجاورت مرز جنوبی روسیه نیروی زمینی پیاده کنند (همان گونه که جنرال بریدلاو نیز اظهار داشته است).

تدارکات نظامی پیشبینی شده در چهار چوب قانون پیشگیری از تجاوز روسیه، هم زمان به ستراتیژی «دفاعی» ناتو در مورد طرح «تسخیر روسیه» مرتبط می باشد :

ضمیمه سازی کریمه توسط روسیه و زد و خوردهای شرق اوکراین، کشورهای لتونی، استونی و لیتوانی را به حالت آماده باش درآورده، زیرا این کشورها نیز مانند اوکراین به گروه جمهوری های شوروی سابق تعلق داشته و داری اقلیت روس زبان هستند.

۲۸ نفر از رهبران ناتو در گردهمائی در انگلستان که طی ۴ و ۵ سپتمبر برگزار خواهد شد، باید درباره اطمینان خاطر بخشیدن به پولند و کشورهای بالتیک گفت و گو کنند.

روز دوشنبه، در بازدید کوتاهی از لیتونی توسط آنجلا مرکل اطمینان داد که ناتو از کشورهای بالتیک دفاع خواهد کرد، ولی نیروهای رزمی دائمی نخواهد فرستاد.

وزیر دفاع لتونی، ریموند وجونیس Raimonds Vejonis به رویترز اظهار داشته است که «تمام کشورها، حتی کشورهای بالتیک و پولند، باید زیربناهای خود را [...] برای پذیرش نیروهای کمکی در وضعیت بحرانی تقویت کنند». چنین طرحی برای لیتونی به معنای سرمایه گذاری در پایگاه آدازی Adazi برای گروه های زمینی، در پایگاه هوایی لیلوارد Lielvarde و به همین گونه در پایگاه دریائی لیپا Liepaja می باشد، وزیر دفاع لتونی علاوه بر این اظهار امیدواری کرد که ناتو در مخارج شرکت داشته باشد.

لتونی و لیتوانی به ترتیب ۰،۹٪ و ۰،۸٪ از تولید ناخالص داخلی را به امور دفاعی اختصاص می دهند، ولی متعهد شده اند که در چشم انداز پیمان ناتو تا سال ۲۰۲۰ این بودجه را به ۲،۰٪ برسانند. وزیر دفاع در ادامه بیاناتش در گفت و گو با رویترز (۲۲ اگست ۲۰۱۴) اضافه کرد : «در حال حاضر هیچ تهدید نظامی مستقیمی وجود ندارد، ولی ما باید نیروهای نظامی و زیر بناهای خودمان را گسترش دهیم، و در صورتی که به شکل ناگهانی تجاوز نظامی صورت گرفت، بتوانیم نمایندگان کشورهای ناتو را بپذیریم»

پیاده کردن نیرو در مرز جنوبی روسیه، در مرز جمهوری آذربایجان و گرجستان

پیاده کردن نیرو در مرز جنوبی روسیه با توافقنامه ای که در ۲۲ اگست ۲۰۱۴ توسط سه کشور ترکیه، گرجستان و آذربایجان به امضاء رسیده است، صورت خواهد گرفت :

پس از گردهمائی سه جانبه بین وزرای دفاع جمهوری آذربایجان، ترکیه و گرجستان، تفلیس اعلام کرد که هر سه کشور مایل هستند که بر اساس طرح مشترکی قابلیت های دفاعی شان تقویت کنند.

آلاسانیا Alasania وزیر دفاع گرجستان اعلام کرد که : «نمایندگان دولتی سه کشور همکاری هایشان را برای ایجاد طرح تقویت قابلیت های دفاعی آغاز کرده اند»، او همچنین اضافه کرد که در جهت منافع اروپا و ناتو خواهد بود، «زیرا راه عبور و مرور به افغانستان برای آنها از [قارص- تفلیس - باکو] عبور می کند».

آلاسانیا در عین حال یادآور شد که این تمهیدات دشمن خاصی را هدف نگرفته است.(آذری نیوز. ۲۲ اگست ۲۰۱۴)

روسیه و «تغییر جهت آسیائی» به شیوه اوباما

در خاور دور نیز مرزهای روسیه با «تغییر جهت آسیائی» اوباما به خطر افتاده است. از دیدگاه نظامی، «تغییر جهت آسیائی» عبارت است از توسعه صف آرائی نظامی ایالات متحده در منطقه آسیا-اقیانوس آرام، و بهره برداری از مشارکت هم پیمانان واشینگتن در منطقه، از جمله جاپان، کوریای جنوبی و استرالیا. این کشورها با واشینگتن پیمان همکاری نظامی دوجانبه دارند. به عنوان هم پیمانان ایالات متحده، در طرح جنگی پنتاگون علیه روسیه، چین و کوریای شمالی جایگاه خاص خود را دارند :

همان گونه که دولت ریگان پیشبینی کرده بود، جاپان و کوریای جنوبی در عین حال در طرح بزرگ نظامی ایالات متحده برای استقرار سامانه های موشکی در جهان و نیروهای نظامی گسترش سریع شرکت خواهند داشت. (مراجعه شود به : مهدی داریوش ناظم رعایا. اتحاد نظامی در سطح جهانی : محاصره روسیه و چین. مرکز مطالعات جهانی. ۵ اکتبر ۲۰۰۷)

(Mahdi Darius Nazemroaya, [Alliance militaire mondiale: encercler la Russie et la Chine](#), Global Research, le 5 octobre 2007)

ستراتژی راهبردی نظامی پنتاگون مستلزم فرآیند تصمیم گیری نظامی تمرکز یافته (پنتاگون، فرماندهی ستراتیژیک ایالات متحده) و به همچنین همکاری با ناتو و مراکز فرماندهی ایالات متحده در مناطق مختلف می باشد. اگر چه امور مرتبط به روسیه رسماً در صلاحیت فرماندهی نیروهای ایالات متحده در اروپا (USEUCOM)، ولی طرح جنگی ایالات متحده علیه روسیه در هماهنگی با ستاد فرماندهی ستراتیژیک ایالات متحده (USSTRATCOM) در اوماها، در نبراسکا بوده که نه تنها به نیروهای ایالات متحده در اروپا بلکه به ستاد فرماندهی ایالات متحده در اقیانوس آرام (USPACOM) و به ستاد فرماندهی شمال ایالات متحده (USNORTHCOM) مرتبط می باشد که هر یک در صورت جنگ علیه روسیه نقش ستراتیژیک کلیدی به عهده خواهند داشت.

منبع: historyfuturenow.com

پیمان نظامی بین ایالات متحده و استرالیا

روز ۱۲ اگست، ایالات متحده و استرالیا یک پیمان نظامی جدید را امضاء کردند که از این پس گسترش نیروهای نظامی ایالات متحده در استرالیا را امکان پذیر می سازد. این پیمان نظامی جدید در پیوند با تغییر جهت آسیائی اوباما می باشد:

ایالات متحده و استرالیا پیمان جدیدی را امضاء کرده اند که به نیروهای هر دو کشور اجازه می دهد که با یک دیگر بهتر کار کنند، به ویژه وقتی که تفنگداران دریائی و خلبانان ایالات متحده در درون و بیرون کشور مستقر شده اند. «چاک هاگل وزیر دفاع ایالات متحده روز سه شنبه اعلام کرد که : «این پیمان نامه دراز مدت به همکاری های ما در زمینه امنیت منطقه ئی عمق و وسعت بیشتری می بخشد». او پیمان امریکا-استرالیا را به عنوان « ستون» ثبات در منطقه آسیای اقیانوس آرام معرفی کرد.

مسکو تایمز، ۱۲ اگست ۲۰۱۴ نوشت که از سال ۲۰۱۱، تعداد تفنگداران دریائی در آنجا از ۲۵۰ به بیش از ۱۱۰۰ نفر رسیده است. وزیر دفاع استرالیا، دیوید جانستون David Johnston اعلام کرد که بخش شمالی کشور بی صبرانه منتظر افزایش تفنگداران تا ۲۵۰۰ نفر می باشد.

گزارش در مورد پیمان نامه ایالات متحده و استرالیا به شکل غربی مصادف بود با بیانیه مسکو در مورد مانور دریائی در جزائر کوریل Kouriles در اقیانوس آرام (جزائری که جاپان مدعی آنها است) : سرهنگ الکساندر گوردیو Alexander Gordeyev، سخنگوی بخش نظامی در شرق روسیه به ژانسن روسی، مسکو تایمز اعلام کرد که : «مانور هائی که شامل قطعات نظامی منطقه می باشد، آغاز شده است. واحد ها در جزیره کوریل پیاده شده و موضع گرفته اند.»

خطر جنگ جهانی سوم

اگر چه این رویارویی تازه بین شرق و غرب به عنوان «جنگ سرد نوین» تلقی شده، ولی در مورد نسخه کنونی هیچ یک از موازین جنگ سرد پیشین دیده نمی شود. دیپلماسی بین المللی از هم فروپاشیده است. روسیه از گروه کشورهای ۸ حذف شده، و گروه ۸ به گروه ۷ تنزل یافته است. خلاف دوران جنگ سرد، در حال حاضر برای اجتناب از برخورد نظامی بین ابر قدرتهای رقیب «گفت و گوی شرق و غرب» وجود ندارد. شورای امنیت در سازمان ملل متحد نیز عملاً به وزارات امور خارجه ایالات متحده امریکا تبدیل شده است.

ایالات متحده و ناتو در وضعیتی نیستند که بتوانند در جنگ کلاسیک علیه روسیه پیروز شوند زیرا برخورد نظامی بین آنها می تواند به جنگ اتمی بینجامد.

در دوران پسا-جنگ سرد، از این پس سلاح های اتمی به عنوان «سلاح آخرین راه حل» به شکلی که در نظریه جنگ سرد «تخریب متقابل» مطرح نیست. کاملاً به عکس. پتناگون سلاح اتمی را به عنوان «سلاحی بی خطر برای شهروندان غیر نظامی که در مجاورت انفجار به سر می برند خطر ناک نمی داند، زیرا در زیر زمینی عمل می کند». در سال ۲۰۰۲، سنای ایالات متحده برای کاربست سلاح اتمی در صحنه جنگ کلاسیک چراغ سبز را روشن کرد. بمب های هسته ئی از این پس به «جعبه ابزار نظامی» تعلق دارد و نظامیان می توانند از آن به عنوان سلاح متعارف استفاده کنند.

وقتی که جنگ به عنوان صلح تعبیر می شود، جنگ به شکل واژگونه جلوه می کند. طنز تلخ این است که واشینگتن در حال حاضر سلاح های هسته ئی را به عنوان «ابزار صلح» تلقی می کند. علاوه بر سلاح های هسته ئی، امکان کاربست سلاح های کیمیائی را نیز باید یادآور شویم.

به کار بستن روش های جنگی نامتعارف توسط ایالات متحده و ناتو را نیز باید مد نظر قرار دهیم، به انضمام جنگ مالی، مجازات های تجاری، عملیات سرّی، جنگ سایبری، مهندسی جغرافیائی و فنون تغییر آب و هوائی و محیط زیستی. ولی روسیه نیز توانائی های فنی حائز اهمیتی در این زمینه دارد.

رهبران عالی مقام غربی در طرح جنایتکارانه ای شرکت دارند که آینده بشریت را تهدید می کند

تقویم جنگ علیه روسیه تهیه شده بود. گردهمایی ناتو در انگلستان طی ۴ و ۵ سپتامبر ۲۰۱۴ از اهمیت اساسی برخوردار است.

ما در مقابل سناریوی سومین جنگ جهانی هستیم که موضوع مرکزی گردهمایی ناتو در انگلستان خواهد بود و توسط دیوید کامرون نخست وزیر بریتانیا سازماندهی شده است. دستور روز این گردهمایی از پیش توسط واشینگتن، ناتو و دولت بریتانیا ارسال شده است. دیوید کامرون از پیش برای رؤسای جمهور تمام دولت های عضو ناتو نامه ای فرستاده است. به گفته او :

«در واکنش به حرکت غیر قانونی روسیه در اوکراین، رهبران [کشورهای ناتو] باید برای مناسبات دراز مدت ناتو را در رابطه با روسیه مورد بررسی قرار دهند. نخست وزیر علاوه بر این می خواهد از این گردهمایی برای تضمین هم پیمانان اروپای شرقی استفاده کند و تصمیم بگیرد که چگونه ناتو با تکیه به اقداماتی که هم اکنون در پیمان آتلانتیک شمالی در شرف تکوین است، طی ماه های آینده حضور پایدار خود را حفظ خواهد کرد.»

بر اساس ضرورتی حیاتی باید جلوی «تقویم نظامی» را گرفت

۱. با فشار سیاسی و تظاهرات علیه گردهمایی آینده ناتو در ۴ و ۵ سپتامبر، در هتل Celtic Manor Resort در نیوپورت در انگلستان. هدف این گردهمایی ناتو ایجاد توافق نظامی برای جنگ علیه روسیه است که می تواند جهان را به سوی سومین جنگ جهانی سوق دهد. ضرورتی حیاتی ایجاب می کند که جلوی این «توافق سیاسی» گرفته شود.

۲. علاوه بر ۲۸ دولت عضو ناتو، رؤسای دولت هایی که با ناتو همکاری می کنند در این گردهمایی حضور دارند. در مجموع ۶۰ کشور در این گردهمایی شرکت خواهند داشت. در نتیجه ضروری خواهد بود که جنبش ضد جنگ در این ۶۰ کشور با راه اندازی اردوئی گسترده این گردهمایی ناتو را متوقف کنند.

۳. جلوگیری از تصویب «قانون پیشگیری از خشونت روسیه»، با فشار روی سناتورها و اعضای کنگره ایالات متحده. باید دانست که متن ارسالی توسط دیوید کامرون برای رؤسای کشورهای عضو ناتو قویاً منطبق است بر «قانون پیشگیری از تجاوز روسیه» که در حال حاضر در سطح کمیته مسدود شده است. چه این قانون به تصویب برسد یا نرسد، آنچه دارای اهمیت می باشد ماهیت آن است که راه را برای «توافق سیاسی» هموار می سازد.

۴. راه اندازی بحث و گفت و گواز سوی جنبش اعتراضی ضد جنگ در ایالات متحده و در تمام کشورهای عضو ناتو. ۵. مبارزه علیه قانونیت بخشیدن به برنامه نظامی ایالات متحده، ناتو و اسرائیل، به وسیله ضد تبلیغات علیه رسانه های بزرگی که می خواهند در این راستا بسیج کنند.

افکار عمومی جهان باید به این طرح جنگی آگاهی یابد.

به آگاهی همگان برسانید.

L'opinion publique mondiale doit être mise au courant de ces plans de guerre imminente.

Passez le mot.

Michel Chossudovsky

Note

Pour plus de détails: [Sommet des chefs d'État et de gouvernement des pays de l'OTAN – Newport, pays de Galles \(Royaume-Uni\) – 4 et 5 septembre 2014](#)

Article original en anglais :

Dangerous Crossroads: US-NATO To Deploy Ground Troops, Conduct Large Scale Naval Exercises against “Unnamed Enemy”, publié le 24 août 2014.

آدرس الکترونیک متن اصلی

<http://www.mondialisation.ca/les-etats-unis-et-lotan-prevoient-le-deploiement-de-troupes-au-sol-et-des-exercices-navals-de-grande-envergure-contre-un-ennemi-sans-nom/5398294>

گاهنامه هنر و مبارزه

۰۳ سپتامبر ۲۰۱۴

مرکز مطالعات جهانی سازی. ۲۹ اگست ۲۰۱۴